

वंदना - सुत्रपठना

त्रिसरण - पंचशील

नमो तस्स भगवतो अरहतो सम्मासम्बुद्धस्स ।
नमो तस्स भगवतो अरहतो सम्मासम्बुद्धस्स ।
नमो तस्स भगवतो अरहतो सम्मासम्बुद्धस्स ।

बुद्धं सरणं गच्छामि ॥
धम्मं सरणं गच्छामि ॥
संघं सरणं गच्छामि ॥

दुतियम्पि , बुद्धं सरणं गच्छामि ॥
दुतियम्पि , धम्मं सरणं गच्छामि ॥
दुतियम्पि , संघं सरणं गच्छामि ॥

ततियम्पि , बुद्धं सरणं गच्छामि ॥
ततियम्पि , धम्मं सरणं गच्छामि ॥
तमियम्पि , संघं सरणं गच्छामि ॥

पाणातिपाता वेरमणी—सिक्खापदं समादियामि ॥ १ ॥
अदिन्नादाना वेरमणी—सिक्खापदं समादियामि ॥ २ ॥
कामेसु—मिच्छाचारा वेरमणी—सिक्खापदं समादियामि ॥ ३ ॥
मुसावादा वेरमणी—सिक्खापदं समादियामि ॥ ४ ॥
सुरा—मेरय—मज्ज—पमादङ्गणा वेरमणी—सिक्खापदं समादियामि ॥ ५ ॥
साधू , साधू , साधू ,

बुद्ध पुजा

वण्ण—गंध—गुणोपेतं एतं कुसुम संततिं ।
पूजयामि मुनिंदस्स, सिरीपाद सरोरुहे ॥ १ ॥

पूजेमि बुद्धं कुसुमेन नेन पुयेन मेतेन लभामि मोक्खं ।
पुप्फं मिलायति यथा इदं मे, कायो तथा याति विनास भावं ॥ २ ॥

घन सारप्प दित्तेन, दिपेन तम धंसिना ।
तिलोक दिपं सम्बुद्धं, पूजयामि तमोनुदं ॥ ३ ॥

सुगंधि काय—वदनं—अनन्त—गुण गंधिना ।
सुगंधिना हं गन्धेन, पूजयामि तथागतं ॥ ४ ॥

बुद्धं धम्मं च संघं सुगत तनुभवा धातुवो धातुगब्भे ।
लंकायं जम्बुदीपे तिदस पुरवरे नागलोके च श्रूपा ॥ ५ ॥

सब्बे बुद्धस्स बिम्बे सकल दस दिसे केस लोमा दि धातुं वंदे ।
सब्बे पि बुद्धं दस बल तनुजं बोधि चेत्यं नमामि ॥ ६ ॥

वंदामि चेतियं सब्बं सब्ब ठानेसु पतिष्ठितं ।
सारीरिक— धातु महाबोधि बुद्ध—रूपं सकलं सदा ॥ ७ ॥

भीम स्मरण

सकलं विज्जं विधुर ज्ञानं देव रुपं सुजिह्वं ।
निमल चिक्खु गभिर घोसं गौरवण्णं सुकायं ॥
अभय चित्तं निभय कामं सुरत धम्मं सुपेम ।
विरत रज्जं सुजननेतं भीमराव सरामि ।
भीमरावं सरामि , भीमरावं सरामि ॥

भीम स्तुती

दिव्य प्रभरत्न तुं साधु वरदान तुं ,
आद्य कुल भूष तू भीमराजा ॥१॥
सकल विद्यापति, ज्ञान सत्संगति ,
शास्त्र शासनमति , बुद्धि तेजा ॥२॥
पंकजा नरवरा , रत्न स्वजन उध्दारा ,
भगवंत आमुचा खरा , भक्तकाजा ॥३॥
चवदार संगरी शस्त्र धरिता करी ,
कांपला अरि उरि , रौद्र रुपा ॥४॥
मुक्ती पथ कोणता , जीर्ण स्मृमि जाळीता
उजाळीला अगतिका , मार्ग साजा ॥५॥
राष्ट्र घटना कृति , शोभते भारती ,
महामानव बोलती , सार्थ संज्ञा ॥६॥
शरण बुध्दास । शरण धम्मास ।
शरण संघास मी भीमराजा ॥७॥

शिरट्ठ-वंदना

१. बुध्द वंदना

इतिपि सो भगवा अरहं ,सम्मा सबुद्धो, विज्जा—चरण सम्पन्नो ,
सुगतो लोकविदु, अनुत्तरो पुरिस—धम्म सारथी ,
सत्था देव—मनुस्सानं, बुद्धो,भगवा'ति ।

बुध्दं याव जीवितं परियंतं सरणं गच्छामि ।
ये च बुध्दा अतिताच, ये च बुध्दा अनागता ।
पच्चुपन्ना च ये बुध्दा, अहं वन्दामि सब्बदा ॥ १ ॥

नत्थि मे सरणं अयंग, बुद्धो मे सरणं वरं ।
एतेन सच्च वज्जेन, हो तु मे जय मंगलं ॥ २ ॥

उत्त मंगेन वन्दे हं, पाद पसुं वरुत्तमं ।
बुध्दे यो खलितो दोसो, बुद्धो खमतु तं ममं ॥ ३ ॥

यं किच्चि रतनं लोके, विज्जति, विविधा पुथु ।
रतनं बुध्द समं नत्थि, तस्मा सोत्थि भवन्तु मे ॥ ४ ॥

यो सन्नि सिन्नो वर बोधी मुले, मारं ससेनं महतिं विजेत्वा ।
संबोधि मागच्छि अनंत यानो, लोको त्तमो तं पण मामि बुध्दं ॥ ५ ॥

२. धम्म वंदना

स्वाक्खातो भगवता धम्मो सन्दि ठिको, अकालिको
एहिप स्सिको ओप नायिको पच्चतं वेदितब्बो विजूही'ति

धम्म याव जीवितं परियंतं सरणं गच्छमि ।
ये च धम्मा अतीताच, ये च धम्मा अनागमा ।
पच्चुपन्ना च ये धम्मा, अहं वन्दामि सब्बदा ॥ १ ॥

नत्थि मे सरणं अयंग, धम्मो मे सरणं वरं ।
एतेन सच्च वज्जेन, हो तु मे जय मंगलं ॥ २ ॥

‘उत्तमंगेन वन्दे’ हं धम्मं च दुविधं वरं ।
धम्मे यो खलितो दोसो, धम्मो खमतु तं ममं ॥ ३ ॥

यं किच्च रतनं लाके, विज्जति, विविधा पुथु ।
रतनं धम्म समं नत्थि, तस्मा सोत्थि भवन्तु मे ॥ ४ ॥

अट्ठाडिःगको अरि य पथो जनानं,
मोक्ख प्पवेसा उजुको'व मग्गो ।
धम्मो अयं सन्ति करो पणितो ,
नियानिको तं पणमामि धम्मं

३. संध वंदना

सुपटि पन्नो भगवतो सावकसंधो, उजुपटि पन्नो भगवतो सावकसंधो, न्यायपटि पन्नो
भगवतो सावकसंधो, सामिचि पटि पन्नो भगवतो सावकसंधो, यदिदं चत्तारि
पुरिस—युगानि, अठ्ठ पुरिस—पुग्गला,एस भगवतो सावकसंधो ,

आहुणेय्यो , पाहुणेय्यो , दक्खिणेय्यो , अंजलि—करणीयो
अनुत्तरं पुयंगक्खेतं लोकस्सा'ति ।

संधं याव जिवितं परियतं सरणं गच्छामि ।
ये च संघा अतीताच ये च संघा अनागता ।
पच्चुपन्ना च ये संघा , अहं वन्दामि सब्बदा ।

नत्थि मे सरणं अयंग, संघो मे सरणं वरं ।
एतेन सच्च वज्जेन,हो तु मे जय मंगलं ॥ १ ॥

उत्तमंगेन वन्दे'हं,संधं च तिवि धोत्तमं ।
संधे यो खलितो दोसो, संघो खमतु तं ममं ॥२॥

यं किच्चि रतनं लोके, विज्जति विविधा पुथू ।
रतनं संघ समं नत्थि तस्मा सोत्थि भवन्तु मे ॥३॥

संधो विसुद्धो वरदक्खिणेय्यो,
सन्तिद्रियो सब्ब मलप्पहिनो ।
गुणे हि नेकेहि समिद्धि पत्तो
अनासवो तं पण मामि संघ ॥४॥

आदेश

चरथ भक्खवे चारिकं बहुजन हिताय बहुजन सुकाय ।
लोकानु कम्पाय अत्थाय हिताय सुखाय देव मनुस्सनं ।

देसेथ भिक्खवे, धम्मं आदि कल्याणं मज्झ कल्याणं
परि योसान कल्याणं । सात्थं सव्यज्जनं केवल परिपुण्णं
परि सुध्दं ब्रम्हचरियं पकासेथ ।

नमो तस्स भगवतो अरहतो सम्मासबुद्धस्स ।
नमो तस्स भगवतो अरहतो सम्मासबुद्धस्स ।
नमो तस्स भगवतो अरहतो सम्मासबुद्धस्स ।

संकल्प

इमाय धम्मानु धम्म पटि पत्तिया बुध्दं पुजेमि ।
इमाय धम्मानु धम्म पटि पत्तिया धम्मं पुजेमि ।
इमाय धम्मानु धम्म पटि पत्तिया संघं पुजेमि ॥ १ ॥

अध्दा इमाय पटि पत्तिया जाति—जरा—मरण म्हा परिमुच्चिस्सामि ॥ २ ॥

इमिना पुयंग् कम्मेन, मा—मे बाल समागमो ।
संत समागमो होतु, याव निब्बाण पत्तिया ॥ ३ ॥

देवो वस्सतु कालेन, सस्स संपत्ति हेतुच ।
फीतो भवतु लोकोच, राजा भवतु धम्मिको ॥ ४ ॥

आहार पूजा

सम्मासम्बुद्धो याणो यो, तिलोके पच्चा रहो

स नाथो परि गण्हातु, भोजनं मधुरं इमं ॥ १ ॥

आदिवासेतु नो भन्ते, भोजनं परि कम्पितं ॥

अनुकम्पं उपादाय, पटि गण्हातु मुत्तमं ॥ २ ॥

मुर्ती प्रतिष्ठापना गाथा

इदं बुद्धं बिम्बे सब्बेहि देवं, मनुस्सेहि पुजेतुं ।

इमस्मि विहारे पतिट्ठा पेमी इदं पूयं ॥

बोद्धी याणं पटि लाभाय सवन्तत् ॥

अष्टाविस बुद्ध परिग्राण पाठ

तण्हं करो महाविरो मेघं करो महायसो सरणं करो लोकहितो,
दिपं करो जुतिन्धरो कोण्डगय्यो जनप्प मक्खो, मंगलो परिस्सत्थो,
सुमनो, सुमनो, धिरो रेवती रतिट्ठानो सोभितो गुण सम्पन्नो
अन्नोमदशी जनतमो पदमोलोके पज्जतो, नारदा वरं सारथी
पथुम तरो सब्ब लोकयो, प्रियदशी नरासमो अत्थदेशी कारुणीको
धम्मदेशी तमोनुन्दो, सिद्धात्थो आसयो, लाकहितो वरदस्सवरो
फुस्सोवरद साम्बुद्धो विपसीच्च अनुपमो शिखि सब्ब हितैशी,
विस्सभू सुखदायक ककुसन्ध सार्थवाह कोणागमन युद्धभूमी विजयी,
काश्यप संपन्न सिद्धार्थ गौतम सम्यक सम्बुद्ध श्रेष्ठ, सत्य,शील, शांती
मैत्रीवाले, सब्ब हितो सत्थ वस्स भु सुख दायको ॥

महाबोधी पूजा

यस्स मुले निसिन्नो व सब्बरि विजयं अका
पत्तो सब्बयूतं सत्था वंदे तं बोधि पादपं ॥
इमे हे ते महाबोधि लोक नाथेन पुजिता
अहम्पि ते नमस्सामि बोधिराजा नमस्त्युते ॥

परिग्रह पाठ

विपत्ति पटि विहाय, सब्ब सम्पत्ति सिद्धिया ॥
सब्ब—रोग विनासाय, भवे दिघायु दायकं ॥
सब्ब—दुक्खा विनासाय, भवे निब्बान सन्तिके
भन्ते अनुग्गहं कत्वा परित्तंबुथ मंगलं ॥ १ ॥

समंता चक्क वालेसु, अत्रा गच्छंतु देवता ॥
सध्दम्म मुनि राजस्स, सुणन्तु सग्ग मोक्खदं ॥

धम्मसवण कालो, अयं भदन्ता ॥
धम्मसवण कालो, अयं भदन्ता ॥
धम्मसवण कालो, अये भदन्ता ॥ २ ॥

येसन्ता सन्त चित्ता तिसरणं सरणा एत्थ लोकं तरे वा ॥
भुम्मा भुम्माच देव गुण गण गहण व्यावता सब्ब कालं ॥
एते आयुन्तु देवा वर कनक मये मेरु राजे वसन्तो ॥
सन्तो सन्तो सहेतुं मुनिवर वचनं सौतु मग्ग सुमग्ग ॥ ३ ॥

सब्बेसु चक्क वालेसु, यक्खा देवाच ब्रम्हनो ॥
यं अम्हेहि कंत पुयंग्, सब्ब सम्पत्ति साधकं ॥
सब्बेतं अनुमोदित्वा, समग्गा सासनरता ॥
पमाद रहिता होन्तु, आर क्खासु विसेसतो ॥ ४ ॥

सासनस्सच लोकस्स, वुडिढ भवतु सब्बदा ॥
सासनम्पि च लोकच्च, देवा रक्खन्तु सब्बदा ॥
सद्धिं सुखी होन्तु, सब्बे परिवारे हि अत्तनो ॥
अनिद्या सुमना होन्तु, सह सब्बेहि ज्ञातिभि ॥ ५ ॥

राज तो वा चोर तो वा,
मनुस्स तो वा, अमनुस्स तो वा
अग्गी तो वा उदक तो वा
पिसाच्च तो वा, खानुक तो वा ॥
कणटक तो वा, नक्ख—त्ततो वा ॥
जनपद रोगतो वा, असध्दम तो वा ॥
असन्दि द्दिठ तो वा असप्पुरिस तो वा ॥
चण्ड—हत्थि अस्स मिग गोण ॥
कुक्कर—अहि विच्छिका
मणि सप्प दीपि—अच्छ—तरच्छ
सुकर महिस यक्ख सादीहि ॥
नाना भय तो वा, नाना रोग तो वा
नाना उपद वतो वा, सब्बे आरक्खं गण्हतु ॥६॥

धम्म पालन गाथा

सब्ब पापस्स अकरणं कुसलस्स उपसंपदा ।
सचित्त परियोद पनं एतं बुद्धानु सासनं ॥ १ ॥

धम्मं चरे सुचरीतं न तं दुच्चरितं चरे ।
धम्म चारी सुखं सेति अस्मिं लोके पर म्हिच ॥२॥

न तावता धम्म धरो यावता बहु भासति ।
यो च अप्पम्पि सुत्वान धम्मं कायेनं पस्सति ।
सवे धम्म धरो होती यो धम्मं नपप्प मज्जति ॥३॥

महामंगल सुत्त

एवं मे सुतं । एकं समयं भगवा सावत्थियं विहरति जेतवने
अनाथ पिण्डिकस्स आरामे । अथ खो अयंतरा देवता
अभि क्कन्ताय रत्तिया अभिक्कन्त वण्णा केवल कप्पं जेतवनं
ओभासेत्वा । येन भगवा तेनु पसङ्कमि, उपसंकमित्वा भगवंतं
अभि वादेत्वा एकमंत आट्ठासि । एकमंतं ठिता खो सा देवता
भगवंतं गाथाय अज्झभासि :—

बहू देवा मनुस्सा च, मंगलानि अचिन्तयुं ।
आकङ्खमान सोत्थानं, ब्रुहि मंगल मुत्तमं ॥ १ ॥

असेवना च बालनं, पंडितानाचं सेवना
पूजा च पूज नीयानं, एतं मंगल मुत्तमं ॥ २ ॥

पति रुप देसवासो च, पुब्बे च कत पुयंता ।
अत्त सम्मा पणिधि च, एतं मंगल मुत्तमं ॥ ३ ॥

बाहु सच्चं यंच, सिपयंच, विनायो च सुसि किखतो ।
सुभासिता च या वाचा, एतं मंगल मुत्तमं ॥ ४ ॥

माता—पितु उपट्ठानं, पुत्त दारस्स संगहो ।
अनाकुला च कम्मंता, एतं मंगल मुत्तमं ॥ ५ ॥

दानं च धम्म चरिया च, ज्ञांतकानं च संगहो ।
अन वज्जानि कम्मनि, एतं मंगल मुत्तमं ॥ ६ ॥

आरति विरती पापा, मज्ज पाना च संयंमो ।
अप्प मादो च धम्मेषु, एतं मंगल मुत्तमं ॥७॥

गारवो च निवातो च संतुट्ठी च कतयुता ।
कालेन धम्म सवणं, एतं मंगल मुत्तमं ॥८॥

खंति च सोव चस्सता, समणानं च दस्सनं ।
कालेन धम्म साकच्छा, एतं मंगल मुत्तमं ॥९॥

तपो च ब्रम्ह चरियंच, अरिय सच्चान दस्सनं ।
निब्बाण सच्छि किरया च, एतं मंगल मुत्तमं ॥ १०॥

फुट्ठस्स लोक धम्मोहि, चित्तं यस्स न कम्पति ।
असोकं विरजं खेमं, एतं मंगल मुत्तमं ॥ ११॥

एता दिसानि कत्वान, सब्बत्थम पराजिता ।
सब्बत्थ—सोत्थि गच्छंति, तं तेसं मंगल मुत्तमं ॥ १२॥

करणीयमेत्ता सुत्ता

करणीय मत्थ कुसलेन, यंतं संतं पदं अभि समेच्च ।
सक्को उज्जु च सुज्जु च, सुवचो चस्स मुदु अनति मानी ॥ १ ॥

संतु स्सको च सुभरो च, अप्प किच्चो च सल्ल हुक वुत्ति ।
संति द्रियो च निपको च, अप्प गब्भो कुलेसु अननु गिद्धो ॥ २ ॥

न च खुद्दं सामाचरे किंच्चि, येन विज्जु परे उपव देयुं ।
सुखिनो वा खेमिनो होन्तु । सब्बे सत्ता भवंतु सुखि तत्ता ॥ ३ ॥

ये केचि पाण भूतऽत्थि तसा वा, थावरा वा अनव ससो ।
दीघा वा ये महंता वा, मज्झिमा रस्सका अणु कथूला ॥ ४ ॥

दिट्ठा वा येव अदिट्ठा, ये च दूरे वसंति अविदूरे ।
भूता वा सम्भवेसी वा, सब्बे सत्ता भवंतु सुखि तत्ता ॥ ५ ॥

न परो परं निकुब्बेथ । नाति मज्जेथं कत्थचि न किंच्चि ।
ब्यारो सना पटि घसज्जा, नाज्ज्म ज्जस्स दुक्खमिं'च्छेया ॥ ६ ॥

माता यथा नियं पूतं, आयुसा एकपुत्तं मनु रक्खे ।
एवम्पि सब्ब—भूतेसु, मानसं भावये अपरिमाणं ॥ ७ ॥

मेतच्चं सब लोकस्मिं, मानसं भावये अपरिमाणं ।
उद्धं अधो च तिरियच्च, असम्बाधं अवेरं असपत्तं ॥ ८ ॥

तिट्ठं चरे निसिन्नो वा, सयानो वा यावतस्स विगतमिद्धो ।
एतं सतिं अधिठ्ठोय्य, ब्रम्हमे'तं विहरं इधमा'हु ॥ ९ ॥

दिट्ठिच्च अनुप गब्भो, सीलवा दस्सनेन सम्पन्नो ।
कामेसु विनेयं गेधं, न हि जातु गब्भ सेय्यं पुनरेती'ति ॥ १० ॥

पुण्यानुमोदन

दुक्ख पत्ताच निदुक्खा भय पत्ताच निब्भया ।
सोक पत्ताच निसोकका होन्तु सब्बेपि पाणि नो ॥ १ ॥

एतावताच अम्हे हि सम्भतं पुयंगं सम्पदं ।
सब्बे देवानु मोदंतु सब्ब संपति सिद्धिया ॥ २ ॥

दानं ददंतु सध्दाय सीलं रक्खंतु सब्बदा ।
भवना भिरता होंतु गच्छंतु देवतां गता ॥ ३ ॥

सब्बे बुद्धा बलपत्ता पच्चे कानच्च यं बलं ।
अर हंता नच्च तेजेन रक्खं बंधामि सब्बेसा ॥ ४ ॥

आका सट्ठाच भुम्मट्ठा देवा नागा महिंद्धिका ।
पुयंगं तं अनु मोदित्वा चिरं रक्खंतु सासनं ॥ ५ ॥

आका सट्ठाच भुम्मट्ठा देवा नागा महिंद्धिका ।
पुयंगं तं अनु मोदित्वा चिरं रक्खंतु देसनं ॥ ६ ॥

आका सट्ठाच भुम्मट्ठा देवा नागा महिंद्धिका ।
पुयंगं तं अनु मोदित्वा चिरं रक्खंतु त्वं परंति ॥ ७ ॥

महामंगल गाथा

महा कारुणि को नाथो हिताय सब्ब पणिनं,
पूरेत्वा पारमी सब्बा पत्तो संम्बोधि—मुत्तमं ।
एतेन सच्च वज्जेन होतु ते जयमंगलं ॥१॥

जयन्तो बोधिया मूले सक्क्यानं नंदिवट्टणो ।
एवं तुय्हं जयो होतु जयस्सु जय मंगलं ॥२॥

सक्कत्वा बुद्ध रतनं ओसधं उत्तमं वरं,
हितं देव मनुस्सानं बुद्ध तेजेनं सोत्थिना ।
नस्सन्तु पदवा सब्बे दुक्खा वुप समेन्तु ते ॥३॥

सक्कत्वा धम्म रतनं ओसधं उत्तमं वरं,
परि लाहूप समनं धम्म तेजेन सोत्थिना ।
नस्सन्तु पदवा सब्बे भया वुप समेन्तु ते ॥४॥

सक्कत्वा संघ रतनं ओसधं उत्तमं वरं,
आहुणेय्यं पाहुणेय्यं संघ तेजेन सोत्थिना ।
नस्सन्तु पदवा सब्बे रोगा वुप समेन्तु ते ॥५॥

यं किच्चि रतनं लोके विज्जति विविधा पुथु,
रतनं बुद्ध समं नत्थि तस्मा सोत्थि भवन्तु ते ॥६॥

यं किच्चि रतनं लोके विज्जति विविधा पुथु,
रतनं धम्म समं नत्थि तस्मा सोत्थि भवन्तु ते ॥७॥

यं किच्चि रतनं लोके विज्जति विविधा पुथु,
रतनं संघ समं नत्थि तस्मा सोत्थि भवन्तु ते ॥८॥

नत्थि मे सरणं अयंगं बुद्धो मे सरणं वरं,
एतेन सच्च वज्जेन होतु ते जय मंगलं ॥९॥

नत्थि मे सरणं अयंगं धम्मो मे सरणं वरं,
एतेन सच्च वज्जेन होतु ते जय मंगलं ॥ १० ॥

नत्थि मे सरणं अयंगं संघो मे सरणं वरं,
एतेन सच्च वज्जेन होतु ते जय मंगलं ॥ ११ ॥

सब्बी तियो विवज्जन्तु सब्ब रोगो विनस्सतु,
मा ते भवत्वंत रायो सुखी दीघा युको भव ॥ १२ ॥

भवतु सब्ब मंगलं रक्खंतु सब्ब देवता,
सब्ब बुद्धानुभावेन सदा सोत्थि भवंतु ते ॥ १३ ॥

भवतु सब्ब मंगलं रक्खंतु सब्ब देवता,
सब्ब धम्मानुभावेन सदा सोत्थि भवंतु ते ॥ १४ ॥

भवतु सब्ब मंगलं रक्खंतु सब्ब देवता,
सब्ब संघानुभावेन सदा सोत्थि भवंतु ते ॥ १५ ॥

नक्खत्त यक्ख भूतानं पापग्गह निवारणा,
परित्ति स्सानुभावेन, हंतुते सब्बे उपद्दवे ॥ १६ ॥

यंदु त्रिमितं अव मंगलच्च, यो चामनापो सकुणस्स सद्धो
पापग्गहो दुस्सु पिन अकन्तं । बुद्धानुभावेन विना समेन्तु ॥ १७ ॥

यंदु त्रिमितं अवमंगलच्च, यो चामनापो सकुणस्स सद्धो
पापग्गहो दुस्सु पिन अकन्तं । धम्मानुभावेन विना समेन्तु ॥ १८ ॥

यंदु त्रिमितं अवमंगलच्च, यो चामनापो सकुणस्स सद्धो
पापग्गहो दुस्सु पिन अकन्तं । संघानुभावेन विना समेन्तु ॥ १९ ॥

पराभव सुत

एवं मे सुतं । एकं समयं भगवा सावत्थियं विहरति जेतवने
अनाथपिण्डिकस्स आरामे । अथ खो अयंतरा देवता
अभि ककंताय रत्तिया अभिक्कतं वण्णा केवल कप्प जेतवनं
ओभासेत्वा येन भगवा तेनु पसडःकमि । उप संकमित्वा भगवंतं
अभि वादेत्वा एकमंत अट्ठासि । एकमंत ठिता खो सा देवता
भगवंतं गाथाय अज्झभासि :—

पराभवंतं पुरिसं मयं पुच्छाम गोतमं ।
भगवंतं पुट्ठमागम्म, किं पराभवतो मुखं ॥ १ ॥

सुविजानो भवं होति, सुविजानो पराभवो ।
धम्मकामो भवं होति, धम्मदेस्सी पराभवो ॥ २ ॥

इति हेतं बिजानाम, पठमो सो पराभवो ।
दुतियं भगवा ब्रुहि, किं पराभवतो मुखं ॥ ३ ॥

असंतस्स पिया होति, संतं न कुरुते पियं
असतं धम्मं रोचेति, तं पराभवतो मुखं ॥ ४ ॥

इति हेतं बिजानाम, दुतियो सो पराभवो ।
ततियं भगवा ब्रुहि, किं पराभवतो मुखं ॥ ५ ॥

निदासिली सभासिली अनुट्ठाता च यो नरो ।
अलसो कोध पयाणो, तं पराभवतो मुखं ॥ ६ ॥

इति हेतं बिजानाम, ततियो सो पराभवो ।
चतुत्थं भगवा ब्रुहि, किं पराभवतो मुखं ॥ ७ ॥

यो मातरं वा पितरं वा जिण्णकं गतं योब्बनं ।
पहु संते न भरति, तं पराभवतो मुखं ॥ ८ ॥

इति हेतं बिजानाम, चतुत्थो सो पराभवो ।
पंचमं भगवा ब्रुहि, किं पराभवतो मुखं ॥ ९ ॥

यो ब्राम्हणं वा समणं वा अयंगं वा पि वनिब्बकं ।
मुसा वादेन पंचेति, तं पराभवतो मुखं ॥ १० ॥

इति हेतं बिजानामं, पंचमो सो पराभवो ।
छठम भगवा ब्रुहि, किं पराभवतो मुखं ॥ ११ ॥
पहूत वित्तो पुरिसो सहि रज्जो सभाजिनो ।
एको भुयंति सादूनि, तं पराभवतो मुखं ॥ १२ ॥

इति हेतं बिजानामं, छठमो सो पराभवो ।
सत्तम भगवा ब्रुहि, किं पराभवतो मुखं ॥ १३ ॥

जाति त्थद्धो धन त्थद्धो गोत्त त्थद्धो च यो नरो ।
सयांति अति मयेति, तं पराभवतो मुखं ॥ १४ ॥

इति हेतं बिजानामं, सत्तमो सो पराभवो ।
अठ्ठम भगवा ब्रुही, किं पराभवतो मुखं ॥ १५ ॥

इत्थि धुत्तो सुरा धुत्तो, अक्ख धुत्तो च यो नरो ।
लद्धं लद्धं विना सेति, तं पराभवतो मुखं ॥ १६ ॥

इति हेतं बिजानामं, अठ्ठमो सो पराभवो ।
नवम भगवा ब्रुहि, किं पराभवतो मुखं ॥ १७ ॥

सेहि दारेहि असंतुट्ठो वेसियासु पदिस्सति ।
दिस्सतिं परदारे सु, तं पराभवतो मुखं ॥ १८ ॥

इति हेतं बिजानामं, नवमो सो पराभवो ।
दसम भगवा ब्रुहि, किं पराभवतो मुखं ॥ १९ ॥

अतीत योब्बनो पोसो आनेति तिम्बुरुत्थनिं ।
तस्सा इस्सान सुपति, तं पराभवतो मुखं ॥ २० ॥

इति हेतं बिजानामं, दसमो सो पराभवो ।
एकादसम भगवा ब्रुहि, किं पराभवतो मुखं ॥ २१ ॥

इत्थि सोण्डिं विकिरणिं पुरिसं वा'पि तादिसं ।
इस्सा रियस्मिं ठपेति, तं पराभवतो मुखं ॥ २२ ॥

इति हेतं बिजानामं, एकादसमो सो पराभवो ।
द्वादसम भगवा ब्रुहि, किं पराभवतो मुखं ॥ २३ ॥

अप्प भोगो महा तण्हो खत्तिये जायते कुले ।
चसोध रज्जं पत्थयति, तं पराभवतो मुखं ॥ २४ ॥

एते पराभवे लोके पण्डितो समवे किखयं ।
अरियो दस्सन सम्पन्नो स लोकं भजते जिवति ॥ २५ ॥

सबू सुखगाथा

सबू सत्ता सेखी होन्तु, सबू होन्तु च खेमिनो ।
सबू भद्रानि पस्सन्तु, माकच्चि दुक्खमागमा ॥१॥

यानी'ध भूतानी समागतानि भूम्मानि वायानिव अन्त लिक्खे
सबूव भूता सुमना भवंतु अथो पि सक्कच्च सुणंतु भासित ॥२॥

तस्मा हि भूता निसामेथ सबू मेतं करोथ मानूसिया पजाय ।
दिवाच रत्तोच हरंति ये बलि तस्मा हिने रक्खथ अप्प मत्ता ॥३॥

रतन सुत

यानीध भूतानि समागतानि । भूम्मानि वा यानि'व अन्तलिक्खे ।
तथागतं देव मनुस्स पूजितं । बुद्ध नमस्साम सुवत्थि होतु ॥ १ ॥

यानीध भूतानि समागतानि । भूम्मानि वा यानि'व अन्तलिक्खे ।
तथागतं देव मनुस्स पूजितं । धम्मं नमस्साम सुवत्थि होतु ॥ २ ॥

यानीध भूतानि समागतानि । भूम्मानि वा यानि'व अन्तलिक्खे
तथागतं देव मनुस्स पूजितं । संघं नमस्साम सुवत्थि होतु ॥ ३ ॥

यानीध भूतानि समागतानि । भूम्मानि वा यानि'व अन्तलिक्खे ।
सब्बेव भूता सुमना भवन्तु । अथोपि सक्कच्च सुणन्तु भासितं ॥ ४ ॥

तस्मा हि भूता निसा मेथ सब्बे । मेतं करोथ मानुसिया पजाय ।
दिवा च रत्तोच हरन्ति ये बलिं । तस्मा हि ने रक्खथ आप्प मत्ता ॥ ५ ॥

यं किच्चि वित्तं इधं वा हुरं वा । सग्गोसु वा यं रतनं पणीतं ।
न नो समं अत्थि तथागतेन । इदं म्पि बुद्धे रतनं पणीतं ।
एतेन सच्चेन सुवत्थि होतु ॥ ६ ॥

खयं विरागं अमत्तं पणीतं । यद ज्झगा सक्क्यमुनी समाहितो
न मेन धम्मेन समात्थि किच्चि । इदं म्पि धम्मे रतनं पणीतं ।
एतेन सच्चेन सुवत्थि होतु ॥ ७ ॥

ये बुद्ध सेट्ठो परिवण्णायि सुचिं । समाधि मानंतरिक यामाहू ।
समाधिना तेन सभा न विज्जति । इदं म्पि धम्मे रतनं पणीतं ।
एतेन सच्चेन सुवत्थि होमु ॥ ८ ॥

ये पुग्गला अट्ठ सतं पसत्था । चत्तारी युतानि युगानि होन्ति ।
ते दक्खिण्येय्या सुगतस्स सांवका । एतसु दिन्नानि महात्फलानि ।
इदं म्पि संघे रतनं पणीतं । एतेन सच्चेन सुवत्थि होतु ॥ ९ ॥

ये सुप्पयुत्त मनसा दळ्हेन । निक्कामिनो गौतम सासनम्हि ।
ते पत्तिपत्ता अमतं विगयंह । लद्धा मुधा निब्बुति भुज्जमाना ।
इदंऽम्पि संघे रतनं पणीतं । एतेन सच्चेन सुवत्थि होतु ॥ १० ॥

यथिन्द खीलो पठविं सितोसिया । चतुब्भि वातेहि असम्पक म्पियो ।
तथूपमं सप्पुरिसं वदामि । यो अरिय सच्चानि अवेच्च पस्सति ।
इदंऽम्पि संघे रतनं पणीतं । एतेन सच्चेन सुवत्थि होतु ॥ ११ ॥

ये अरिय सच्चानि विभावयंति । गंभार पज्जेन सुदेसितानी ।
किच्चापिते होन्ति भुसप्प मता । न ते भवं अङ्गमं आदियंति ।
इदंऽम्पि संघे रतनं पणीतं । एतेन सच्चेन सुवत्थि होतु ॥ १२ ॥

सहाव'स्स दस्सन संपदाय । तयस्सु धम्मा जहिता भवंति ।
सक्काय दिट्ठि विचि किच्छित्तं च । सीलब्बतं' वापि यदत्थि किच्चि ।
चतूह पायेहि च विप्पमुतो । छ चभिठानानि अभब्बो कांतु ।
इदंऽम्पि संघे रतनं पणीतं । एतेन सच्चेन सुवत्थि होतु ॥ १३ ॥

किच्चापि सो कम्म करोति पापकं कायेन वाचाउद चेमसा वा ।
अभब्बो सो तस्सा पटिच्छदाय । अभब्बता दिट्ठ पदस्स वुत्ता ।
इदंऽम्पि संघे रतनं पणीतं । एतेन सच्चेन सुवत्थि होतु ॥ १४ ॥

वनप्प गुम्बे यथा फुस्सितगो । गिम्हाणमासे पठमस्मिं गिम्हे ।
तथूपमं धम्म वरं अदेसयि । निब्बाण गामिं परम हिताय ।
इदंऽम्पि बुद्धे रतनं पणीतं । एतेन सच्चेन सुवत्थि होतु ॥ १५ ॥

वरो, वरयू, वरदो वराहरो । अनुत्तरो धम्मवरं अदेसयि ।
इदंऽम्पि बुद्धे रतनं पणीतं । एतेन सच्चेन सुवत्थि होतु ॥ १६ ॥

खीण पुराणं नव नत्थि संभवं । विरत्त चित्ता आयतिके भवस्मि ।
ते खीण बीजा अविरुळि ह छन्दा । निब्बन्ति धीरा । यथा'यं पदीपो
इदंऽम्पि संघे रतनं पणीतं । एतेन सच्चेन सुवत्थि होतु ॥ १७ ॥

धम्म ध्वज वंदना

वजिर संघात कायस्स अङ्गिरस्स तादिनो ।
केश मस्सु ही अक्खिनं निलङ्घाने हि रंसियो ॥
निल वण्णा निच्छरंति अनंत काल भूदके ॥ १ ॥

वजिर संघात कायस्स अङ्गिरस्स तादिनो ।
छबी तो चेब्ब अक्खिनं पितट्ठाने ही रंसियो ॥
पित वण्णा निच्छरन्ति अनंत काल भूदके ॥ २ ॥

वजिर संघात कायस्स अङ्गिरस्स तादिनो ।
मंस लोहित अक्खिनं, रतट्ठाने हि रंसियो ॥
रत्त वण्णा निच्छरंति अनंत काल भूदके ॥ ३ ॥

वजिर संघात कायस्स अङ्गिरस्स तादिनो ।
अट्ठदंते हि अक्खिनं सेतट्ठाने हि रंसियो ॥
सेत वण्णा निच्छरंति अनंत काल भूदके ॥ ४ ॥

वजिर संघात कायस्स अङ्गिरस्स तादिनो ।
तेसं तेसं शरीरत्तं नानाट्ठाने हि रंसियो ॥
प्रभ स्सरा निच्छरंति अनंत काल भूदके ॥ ५ ॥

वजिर संघात कायस्स अङ्गिरस्स तादिनो ।
एवं सब्बण्णं रसि हि निच्छरंतं दिसो दिसं ।
अनंत अथाक्क उद्ध च अम तवं मनोहरं ।
काया वाचा चित्तेनं अङ्गिरस्स नामा महं ॥ ६ ॥

नरसिंह गाथा

चक्क वरंकित रत्त सुपादो, लक्खण मण्डित आयत पण्ही,
चामर छत्त विभूसित पादो, एस हि तुय्ह पिता नरसीहो ॥ १ ॥

साक्य कुमार वरो सुखु मालो, लक्खण चित्तित पुण्ण सरीरो,
लोक हिताय गतो नरवीरो, एस हि तुय्ह पिता नरसीहो ॥ २ ॥

पुण्ण ससंक नि भु मुख वण्णो, देव नरान पियो नरनागो,
मत्त गजिन्द विलासित गामि, एस हि तुय्ह पिता नरसीहो ॥ ३ ॥

खत्तिय सम्भव अगग कुलीनो, देव मनुस्स नम स्सित पादो,
सील समाधि पति ठित चित्तो, एस हि तुय्ह पिता नरसीहो ॥ ४ ॥

आयत युत्तंग सु संठीता नासो, गोप मुखो अभि नील सुनेत्तो,
इन्द धनु अभि नील भमूको, एस हि तुय्ह पिता नरसीहो ॥ ५ ॥

वट्ट सुवट्ट सु संठीत गीवो, सीह हनु मिगराज सरीरो,
कच्चन सुच्छवि उत्कम वण्णो, एस हि तुय्ह पिता नरसीहो ॥ ६ ॥

सिनिध्द सु गम्भीर मज्जु सुधोसो, हिंगल बध्द सुरत सुजिह्दो,
वीसति वीसति सेत सुदन्तो, एस हि तुय्ह पिता नरसीहो ॥ ७ ॥

अज्जन वण्ण सु नील सुकेसो, कच्चन पट्ट वि सुध्द ललाटो,
ओ सधि पण्डर सुध्द सुवण्णो, एस हि तुय्ह पिता नरसीहो ॥ ८ ॥

गच्छति नील पथे विय चंदो, तारागण परि वेड्डित रुपो,
सावक मज्झ गतो समणिन्दो, एस हि तुय्ह पिता नरसीहो ॥ ९ ॥

जय मंगल अहुगाथा

बाहुं सहस्स मभि निम्मित सावु धन्तं,
गिरि मेखलं उदित—घोर—ससेन—मारं ।
दानादि धम्म विधिना जितवा मुनिन्दो,
तं ते जसा भवतु ते जय मंगलानि ॥ १ ॥

मारा तिरेक—मभि युज्झित सब्ब रति,
घोरं पना लवक मक्ख मथध्द—यक्खं ।
खांती सुदंत विधिना जितवा मुनिन्दो,
तं ते जसा भवतु ते जय मंगलानि ॥ २ ॥

नाला गिरि गज वरं अति मत्त भूतं,
दावाग्गि चक्क मसनीव सुदारुणन्तं ।
मेत्त म्बुसेक विधिना जितवा मुनिंदो,
तं ते जसा भवतु ते जय मंगलानि ॥ ३ ॥

उक्खित्त खग्ग मति हत्थ सुदारुणंतं,
धावन्ति योजन पथं गुलि—मालवंतं ।
इध्दी भि संख तमनो जितवा मुनिंदो,
तं ते जसा भवतु ते जय मंगलानि ॥ ४ ॥

कत्वान कट्ठ मुदरं इव गब्भि निया,
चिच्चाय दुट्ठ वचनं जनकाय मज्झे,
सन्तेन सोम विधिना जितवा मुनिंदो,
तं ते जसा भवतु ते जय मंगलानि ॥ ५ ॥

सच्चं विहाय—मति सच्चक वाद केतुं
वादा भिरो पित मनं अति अंध भूतं ।
पयाप दीप जलितो जितवा मुनिंदो,
तं ते जसा भवतु ते जय मंगलानि ॥ ६ ॥

नंदोपनंद—भुजगं विविधं महिद्धिं,
पुत्तेन थेर भुजगेन दमा पयंतो ।
इद्धु पदेश विधिना जितवा मुनिंदो,
तं ते जसा भवतु ते जय मंगलानि ॥७॥

दुग्गाह दिट्ठि भुजगेन सुदड्ढ हत्थं,
ब्रम्हां विसुद्धि जुति मिद्धि बका भिधानं
याणा गदेन विधिना जितवा मुनिंदो,
तं ते जसा भवतु ते जय मंगलानि ॥८॥

एतापि बुद्ध जय मंगल अड्ढ गाथा,
यो वाचको दिन दिने सरते मतंदि ।
हित्वान नेक विविधानि चुपद्वानि
मोक्खं सुखं अधिग मेय नरोस पयो ॥९॥

प्रतिज्ञा

अड्ढ गुणो सचित्तं । बुद्ध गुणो अनंतो ।

धम्म गुणो अनंतो । संघ गुणो अनंतो ।

माता पिता गुणो अनंतो । आचार्य गुणो अनंतो ।

आशिर्वाद

भवतु सब्ब मंगलं रक्खंतु सब्ब देवता ॥
सब्ब बुध्दानु भावेन सदा सोत्थि भवंतु ते ॥ १ ॥

भवतु सब्ब मंगलं रक्खंतु सब्ब देवता ॥
सब्ब धम्मनु भावेन सदा सोत्थि भवंतु ते ॥ २ ॥

भवतु सब्ब मंगलं रक्खंतु सब्ब देवता ॥
सब्ब संघानु भावेन सदा सोत्थि भवंतु ते ॥ ३ ॥

इच्छितं पत्थितं तुयहं खिप्पमेव समिज्झतु ॥
सब्बे पुरेन्तु चित्त संकप्पा चंदो पन्न रसो यथा ॥ ४ ॥

आयु रा रोग्य संपत्ति सग्ग संपत्ति मेवच
ततो निब्बान संपत्ति इमिना ते समि ज्झतु ॥ ५ ॥

साधु ॐ साधु ॐ साधु ॐ

सरणात्तयं

नत्थिमे सरणं अयंग, बुद्धो मे सरणं वरं ।
एतेन सच्च वज्जेन, हो तु मे जय मंगलं ॥

नत्थिमे सरणं अयंग, धम्मो मे सरणं वरं ।
एतेन सच्च वज्जेन, हो तु मे जय मंगलं ॥

नत्थिमे सरणं अयंग, संघो मे सरणं वरं ।
एतेन सच्च वज्जेन, हा तु मे जय मंगलं ॥

साधु ॐ साधु ॐ साधु ॐ

▲ ★ ✦ ✧ जय भिम ✧ ✦ ★ ▲